

Ergens in ons landje.....

Geschreven door Kees van der Hulst
maandag 09 augustus 2021 23:24 -

Ergens in het midden van ons landje, in de omgeving van een dorpje met de mooie naam Houten, liggen 2 bijzondere slootjes. Van elkaar gescheiden door een wandelpad liggen ze vredig tussen de weilanden en de boomgaarden.

Zomers zijn ze heerlijk dichtgegroeid met de zo noodzakelijke waterplanten, niet bevisbaar, en voorzien van een ruim bestand aan kleine witvis. Na de najaars-schouw, voltrekt zich een bijzonder fenomeen.

Afhankelijk van de overwegend westelijke windrichting wordt al het speldaas naar de uiteinden van beide sloten gedreven, en heel veel grote rovers reizen mee naar wat hun winterkwartier is; de voorraadkast is gevuld!

Henk wilde deze dag naar het Twiske, maar ik voelde een aandrang om deze slootjes weer eens met een bezoek te vereren. Met mijn neef Simon had ik hier al eerder mooie snoeken gevonden, en eens joeg een roofblei onophoudelijk door het speldaas heen.

Deze dag stond er een pittig windje maar die hadden we de hele visdag in de rug, dat werpt heerlijk met een streamerhengel. Henk had een angstig roze streamer aan zijn lijn hangen, veel glitter! Mijn keuze was een standaard voor mij: geel-oranje-zwart.

De aanzet van de visdag begon met een sloot die over 50 meter langs een houtwal loopt, overkant sloot, altijd goed voor een vis, maar Henk's roze gevaar werd genegeerd (hij mag altijd voorop). Maar de eerste snoek van de dag viel wel voor een geel-oranje-zwarte. Niet de kanjer waar ik op hoopte (die van vorig jaar) maar de kop was eraf, er was vis op de kant.

Of maakt de eerste snoeker ze toch wakker zodat de tweede.....

De rest van die sloot levert merkwaardig genoeg nooit vis op tot we bij de T-splitsing komen met de beide in dit verhaal besproken slootjes. Een hoopgevende duiker onder het wandelpad door ziet er aantrekkelijk uit maar produceert zelden.

Henk beviste de rechter sloot, de beste van de twee, ik nam de andere. Met de wind in de rug visten we verder. Ik beloofde Henk dat we waarschijnlijk pas aan het einde van de sloten echt vis zouden vinden, maar zijn sloot levert regelmatig al eerder snoek op. Dat klopte want achter zijn rug joeg een snoek die zijn streamer had laten passeren, maar die ook de mijne niet wilde hebben.

25 meter vóór het einde van de sloten kreeg ik mijn eerste aanbeet, een korte tik en een grote kolk, een modderwolk bij de oever. Een goede vis maar deze had de haak gevoeld en wilde geen tweede keer komen. Even verder op was de oppervlakte van mijn sloot met ingewaaide bladeren bedekt, lastig, maar mijn streamer liet ik rustig door het blad heen zakken waarna deze kon worden binnen gevist. Onder het wandelpad ligt een duiker, maar er is nog een tweede duikertje en deze ligt onder de weg door (nee, we noemen geen namen) gemarkeerd door een houten plank op palen. Een hotspot! Weet ik uit ervaring.

De plek liet zich moeizaam aanwerpen, een open plekje zoekend voor mijn streamer, maar met de tweede worp kwam ie!! Met een grote kolk en veel lawaai werd mijn kunstaas gegrepen door een hele beste! Diep blijvend vertrok de snoek uit de hoek en kruiste rustig voor ons langs, terug naar waar wij vandaan kwamen. Henk haalde een camera tevoorschijn op het moment dat de vis uit het water knalde, helaas staat ie net niet op film maar zijn acrobatiek ontlokte mij de woorden: die kan wel eens naar de meter gaan! Nou, hij haalde het net niet met 96 cm maar maakte het goed met zijn gewicht, moddervet was hij.

Ergens in ons landje.....

Geschreven door Kees van der Hulst
maandag 09 augustus 2021 23:24 -

Wanneer u wilt, kunt u de afbeelding downloaden of de afbeelding kopiëren. Het is niet toegestaan de afbeelding te verspreiden of te kopiëren.

Ergens in ons landje.....

Geschreven door Kees van der Hulst
maandag 09 augustus 2021 23:24 -

Ergens in ons landje.....

Geschreven door Kees van der Hulst
maandag 09 augustus 2021 23:24 -

[illegible]